

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

1

Gânduri revărsate...

Îmi răscolesc gândurile amintirile adolescenței...

Cu dulce invidie și admirație pentru anterioarele promoții¹, care s-au învrednicit și au scris câteva impresii și amintiri despre perioada petrecută acolo, pe Muntele Adolescenței, la Liceul Militar „Ștefan cel Mare”, din Câmpulung Moldovenesc, tradiție care ar fi de dorit să aibă continuitate, pe alte coordonate, de ce nu?, ale altor promoțiilor care le-au urmat.

De aici a pornit ideea ca și noi, Promoția '72 să lăsăm o urmă, cât de mică, despre participarea și contribuția Promoției la istoria armatei române din ultima jumătate de veac. Da, pentru că, în mod cert, prin funcțiile pe care le-am îndeplinit, în toate categoriile de forțe armate, am contribuit substanțial la procesul de instruire și educare a tinerilor, măcar în vremea când, conform legii, armata era un *serviciu obligatoriu*, pus în **slujba națiunii române**. Acesta a fost angajamentul nostru, al LM-lor, din Promoției '72, cum ne mândream noi cu această apartenență, la revederile anterioare. Da, am contribuit decisiv la făurirea dezideratului de pregătire pentru **apărarea României!**

Ce mare brânză am făcut?: am lăsat generațiilor viitoare hotarele întregi, așa cum le-am moștenit! Afirmația se bazează pe legea apărării naționale, prin care „trădarea intereselor naționale” avea teme doctrinar și decizie legală, cu execuție capitală. Nu voiesc, ca în acest cadru aniversar, să punctez momente și evenimente al căror martori și actori executați am fost, dar țin să amintesc că și cei din Promoția '72 am fost la DATORIE. Și veți constata, și aprecia, contribuția acelor care semnează autobiografii-memorabile, ori la personalități la care fac trimiteri, cât de intensă și plină de privațiuni a fost

¹Monografia Liceului Militar „Ștefan cel Mare”, Ed. Trinitas, Iași, 2002; https://biblioteca-cavalerilor.ro/wp-content/uploads/2021/08/Prof_Mihai_Bejinaru_Povestea_unei_Generatii-1.pdf
https://biblioteca-cavalerilor.ro/wp-content/uploads/2021/09/col_Petru_Socol_De-la-copilul-fericit-la-pensionarul-nelinistit.pdf

travaliul camarazilor, pe care în mod similar le-am trăit cu toții, care în solidar, cu toate categoriile de arme, au acoperit teritoriul național și astfel au scris o pagină memorabilă de istorie a armatei în marea provocare din 1989.

Modestia, o caracteristică morală moștenită de la iluștrii noștri dascăli din liceu, i-a determinat pe unii camarazi la reținere, iar pe alții dintre colegi la o reflecție de genul: chiar am făcut fapte istorice? Răspunsul meu e categoric: DA! Fie și pentru simplul motiv că celebra „valiză”, de la PC al LM-ului, a fost timp de 50 de ani mereu pregătită, pentru ca la ora când sună goarna alarmă, să o luăm și să executăm ORDINUL PATRIEI! Câte privațiuni ați îndurat de la prima aliniere în rânduri, în 1968-1969, dragi camarazi? De câte ori n-ați avut răgazul să vă îmbrățișați soția și copiii dragi, ci doar în „pas alergător”, în pragul casei, pentru că alarma suna și vă cerea să fiți la DATORIE? Unde ați fost oare de nu ne-am văzut 50 de ani? Da, îmi veți răspunde cu hotărâre, precum vă confirm: **LA DATORIE!**

Ce vă poate oare reține să mărturisiți în fața conștiinței proprii și a colegilor voștri că v-ați împlinit DATORIA față de NEAM și ȚARĂ?

Ei bine, din acel post al DATORIEI, RAPORTEZ eu, PREZENT și în locul aceluia care ne privesc din Ceruri, din Oastea Celestă!, prea devreme plecați dintre noi, și îi îndemn pe toți cei rămași să-și aștearnă amintirile pe întinse pagini, pe care le vor publica ori ba, nu contează, important este pentru memoria istoriei să lăsăm generațiilor viitoare – să oferim nepoților și urmașilor – ca un exemplu și faptele noastre, ca un mod demn de a fi, așa cum am deprins noi, la vremea adolescenței, la poale de Rarău, de la dascălii ce ne-au făcut oameni mari. Pilda lor ne-a însoțit cadența vieții în toată cariera. Știți bine cum se zice că un deștept învață din propriile greșeli, un prost nici din ale sale! Deci, merită împărtășită experiența trăită.

Mai am o pornire pentru a motiva și îndemna pe foștii colegi să reverse pe hârtie propria straiță de amintiri. Noi, aveam atunci, la intrarea pe sub arcadele Liceului, între 15-16 ani, și am terminat la vremea majoratului 18/19ani! Acuma, o reprivire, după o experiență de viață, după 50 de ani, unele lucruri ni se par banale, imature, copilărești, pentru că le-am trăit, le-am trecut prin filtrul gândirii de oameni ajunși la vârsta înțelepciunii, dar nu am povestit și destăinuit niciodată, nimănui, acele sentimente, trăiri, emoții și proiecte imaginare pe care doar parțial le-am împlinit. Cu gândul am spart toate barierele. Cu fapte doar ce s-a putut, în împrejurările de constrângeri sporite ale vieții de atunci. Unora li s-a părut că fortăreața liceului, care de fapt nu avea nici garduri, era o adevărată Bastillie, din care se plănuiau evadarea. Altoro o Catedrală în care intri cu sfială, te închini, în semn de admirație, la comoara fără de seamăn al tablourile de promoție, te minunezi de dotările laboratoarelor și sălilor de specialitate, îți ridici privirea spre tribuna de la care rostesc amintiri, cu reverență și prietenie, profesorii Mihai, ori Ana Bejinaru, și nu poți decât să răsplătești strădania lor de o viață cu bine meritate aplauze.

Cea mai profundă chemare, aceea a sinergiei colective și a revederii „locului sfânt”, în care ne-am format în adolescență, mi se pare motivația Chemării Divine care merită o clipă de meditație, o încercare, pentru ca în final să dovedim, că și Promoția 72, prin **12 G, poate, căci și cei 32 ai clasei au fost feciori destoinici**, care au avut ca repere o adorabilă dirigintă, prof. Ana Bejinaru și un comandant de companie admirabil, Cpt. Berleanu! A fost clasa cu ambiția de a continua să învețe, 4 doctori în științe, un amiral, peste 70% absolvenți de studii superioare, militare și civile!

ONORUL CLASEI 12 G

Jos: Bonto, Vancea, Gironte, Costin, Blideran, Pistică, Drăgan, Ungureanu, Cios, Mardale, Vanca, sus: Paic, Capcelea, Nicoară, Popa, Sava, Ispir, Hint, Micula, prof. Ana Bejinaru, Perjă, prof. Iacoban, Hendre, Moșincat, Pește, Croitoru, Chitoroagă, Creangă